

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		מ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נדה-כל היד	מימרא											
כל היד המרבה לבדוק, בנשים - משוכחת, ובאנשים - תקצין.	מאן דאמר											
מ"ש נשים ומאי שנא אנשים?												
נשים לאו בנות הרגשה נינהו - משוכחות, אנשים דבני הרגשה נינהו - תקצין.												
אי הכי, מאי איריא מרבה? כי לא מרבה נמי												
כי קתני מרבה - אנשים												
בד"א - לענין שכבת זרע, אבל לענין זוב - אף הוא משוכח כנשים. ואפי' לענין שכבת זרע, אם בא לבדוק בצרור או בחרס - בודק.	תנא:											
ובמטלית לא?												
בודק עצמו במטלית ובכל דבר שרוצה	והתניא:											
במטלית עבה	כדאמר אביי:											
הכא נמי - במטלית עבה.												
והיכא איתמר דאביי?												
היה אוכל בתרומה והרגיש שנודעזעו איבריו - אוחו באמתו ובלע את התרומה.	אהא, דתנן:											
אוחו?												
כל האוחו באמתו ומשתין כאילו מביא מכול לעולם	והתניא, רבי אליעזר:											
במטלית עבה.	אביי:											
אפילו תימא במטלית רכה, כיון דעקר עקר	רבא:											
חייש דלמא אתי לאוסופי	ואביי:											
לא חייש דלמא אתי לאוסופי.	ורבא:											
ולא?												
הא למה זה דומה - לנותן אצבע בעין, שכל זמן שאצבע בעין - עין מדמעת וחוזרת ומדמעת	והתניא:											
כל אחמומי והדר אחמומי, בשעתיה - לא שכיח.	ורבא:											
כל האוחו באמה ומשתין כאילו מביא מכול לעולם	גופא, רבי אליעזר:											
והלא נצוצות נתזין על רגליו, ונראה ככרות שפכה, ונמצא מוציא לעז על בניו שהן ממזרים	אמר לו רבי אליעזר:											
מוטב שיוציא לעז על בניו שהן ממזרים, ואל יעשה עצמו רשע שעה אחת לפני המקום.	אמר להן: [רבי אליעזר]											
אפשר, יעמוד אדם במקום גבוה וישתין, או ישתין בעפר תיחוח, ואל יעשה עצמו רשע שעה אחת לפני המקום.	תניא אידך, אמר להן רבי אליעזר לחכמים:											
הי אמר להו ברישא?												
אילימא קמייתא אמר להו ברישא												
בתר דאמר להו איסורא הדר אמר להו תקנתא?												
אלא: הא אמר להו ברישא, ואמרו ליה: אין לו מקום גבוה ועפר תיחוח מאי? אמר להן: מוטב שיוציא לעז על בניו ואל יעשה עצמו רשע שעה אחת לפני המקום.												
וכל כך למה?												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	--

נדה-כל היד		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בשלמא גרים - כדר' חלבו												■
קשין גרים לישראל כספחת.	דא"ר חלבו:											◇
אלא משחקין בתנוקות מאי היא?												ז
אילמא משכב זכור												!
בני סקילה נינהו												ז
אלא דרך אברים												!
בני מבול נינהו												ז
אלא דנסיבי קטנות דלאו בנות אולודי נינהו												! ◇
אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, שנאמר (ישעיהו נז) כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי.	דא"ר יוסי:											! ◇
באנשים תקצץ.												■ <
דינא תנן, או לטותא תנן?	איבעיא להו:											^ ◇
דינא תנן - כי הא דרב הונא קץ ידא, או לטותא תנן?												^
יד לאמה - תקצץ ידו על טבורו	ת"ש, דתניא, רבי טרפון:											! ◇
והלא כריסו נבקעת	אמרו לו:											ז !
מוטב תבקע כריסו ואל ירד לבאר שחת.	אמר להן: [רבי טרפון]											! ◇
אי אמרת בשלמא דינא תנן - היינו דאמרי והלא כריסו נבקעת, אלא אי אמרת לטותא תנן - מאי, כריסו נבקעת?												!
אלא מאי - דינא תנן? לא סגי דלאו על טבורו?												ז
כל המכניס ידו למטה מטבורו - תקצץ	אלא, ה"ק רבי טרפון:											■ ◇
ישב לו קרן בכריסו לא יטלנו?	אמרו לו רבי טרפון:											ז
לא	אמר להן: [רבי טרפון]											!
והלא כריסו נבקעת												ז
מוטב תבקע כריסו ולא ירד לבאר שחת.	אמר להן: [רבי טרפון]											! ◇
החרשת והשוטה והסומא ושנטרפה דעתה, אם יש להם פקחות - מתקנות אותן והן אוכלות בתרומה.												■
חרשת, איהי תבדוק לנפשה												ז ◇
חרשת היתה בשכונותינו, לא דיה שבדוקת לעצמה - אלא שחברותיה רואות ומראות לה	דתניא, אמר רבי:											■ ז
התם - במדברת ואינה שומעת, הכא - בשאינה מדברת ואינה שומעת												! ◇
חרש שדברו חכמים בכל מקום אינו שומע ואינו מדבר.	כדתנן:											■ !
הסומא.												■ <
איהי תבדוק לנפשה ותיחזי לחבירתה												ז
סומא אינה משנה.	רבי יוסי ברבי חנינא:											! ◇

disputants-חולקים-◊ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא-■ ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נדה-כל היד	מימרא												
ושנטרפה דעתה.												■	<
היינו שוטה												♪	
שנטרפה דעתה מחמת חולי.												!	◊
כהן שוטה מטבילין אותו ומאכילין אותו תרומה לערב, ומשמרין אותו שלא יישן, ישן - טמא, לא ישן - טהור.	תנו רבנן:											■	◊
עושיין לו כיס של עור	רבי אליעזר ברבי צדוק:											■	◊
כל שכן שמביא לידי חימום	אמרו לו:											♪	■
לדבריהם שוטה אין לו תקנה	אמר להן: רבי אליעזר ברבי צדוק]											♪	■
לדברינו, ישן - טמא, לא ישן - טהור, לדברך - שמא יראה טפה כחרדל ותבלע בכיס	אמרו לו:											!	◊
עושיין לו כיס של מתכת.	תנא, משום רבי אלעזר אמרו:											■	◊
ושל נחשת.	אביי:											■	◊
רואין אותן גבעולין של אוזב כאילו הן של נחשת.	כדתניא, רבי יהודה:											■	■
שמע מינה - מכנסים אסורים.	רב פפא:											■	
והכתיב (שמות כ"ח) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה												♪	
מכנסי כהנים למה הן דומין - כמין פמלניא של פרשים, למעלה - עד מתנים, למטה - עד ירכים, ויש להם שנצים, ואין להם לא בית הנקב ולא בית הערוה.	ההוא - כדתניא:											!	◊